Özgürlük kaç para?

Kimin özgürlüğü olduğuna bağlı tabii ama gördüğüm kadarıyla pahalı. İnsanlar özgürlüklerini kaça satıyor? Karşılığında ne alıyorlar?

Özgürlük nasıl satılır diyeceksin. Birinden iltimas görmek özgürlüğünü satmaktır mesela. Biri sana torpil geçtiyse, ona miktarını bilmediğin bir borcun vardır.

Özgürlük satışında önemli olan şu: Özgürlüğün fiyatı yoktur ama bedeli vardır. Fiyatı yoktur çünkü bir meblağ konuşulduğunda, artık o meblağı ödeyip ödememe özgürlüğü vardır insanın. En kötü ihtimalle fiyatını öder ve özgürlüğünü alır. Ancak uğradığınız *iyiliğin* bedelinin ne olacağını bilmiyorsanız, bedeli özgürlüğünüzdür.

Akşam olunca biraz lego oynuyoruz, sonra ben kitabımı elime alıyorum, o tabletinden çizgi film seyretmeye koyuluyor. Kardeşi uyumuş oluyor. Annesi artık o sıra hangi dizinin kaçıncı sezonunu seyretmeye başlamışsa onunla meşgul.

Çok çalıştığım günler yazacak konu bulamayışım, beynimin aynı hücreleriyle program ve yazı yazdığımı gösteriyor olmalı. Kaliteli problemler çözdüğüm günleri seviyorum.

T.S. Eliot, Lloyd bankasında çalıştığı zamanlarda, yazmak için sabah beşte kalkarmış. Bir zaman sonra uzunca bir tatile çıkması gerekmiş tabii. Bunu popüler *kişisel gelişim edebiyatı* söylemez, Peter Watson'ın kitabı *Modern Mind* söylüyor.

Leonardo da Vinci'nin de *polyphasic* uyuduğu söylenir. *Hayatının bir dönemi* der kimisi. Polifazik uyku, günde 15-20 dakikadan 4 veya 6 defa uyumak demek. *Bir dönem* kaç ay sürdü, bundan kimse bahsetmez.

Yaşlandıkça böyle *ani* çalışma aşklarına karşı şüphelerim artıyor. Devamlı olabileni seviyorum. Her gün az da olsa yazabilmenin *gerçekliğine* saygım, oturup bir haftada bir kitap yazmaktan fazla.